

Ellen Goth Helbo's

bisættelse

Sabro kirke

27.10.1997

1. Op, al den ting, som Gud har gjort,
hans herlighed at prise !
Det mindste, han har skabt, er stort
og kan hans magt bevise
2. Gik alle konger frem på rad
i deres magt og vælde,
de mægted ej det mindste blad
at sætte på en nælde.
3. Det mindste græs jeg undrer på
i skove og i dale,
hvor skulle jeg den visdom få,
om det kun ret at tale !
4. Hvad skal jeg sige, når jeg ser,
at alle skove vrimle,
de mange fuglesving, der sker
op under Herrens himle !
5. Hvad skal jeg sige, når jeg går
blandt blomsterne i enge,
når fuglesangen sammenslår
som tusind harpestreng !
6. Hvad skal jeg sige, når mit sind
i havets dybe grunde
kun dog så lidt kan kigge ind
og ser så mange munde !
7. Hvad skal jeg sige, når jeg ser,
hvor stjerneflokken blinker,
hvor mildt enhver imod mig ler
og op til himlen vinker !
8. Hvad skal jeg sige, når jeg op
til Gud i ånden farer,
og ser den store kæmpetro
af blide engleskarer !
9. Hvad skal jeg sige? - Mine ord
vil ikke meget sige:
O Gud hvor er din visdom stor,
din godhed, kraft og rige !
10. Op, stemmer alle folk på jord
med frydetone sammen:
Halleluja, vor Gud er stor !
Og Himlen svare : Amen !

1. Se, nu stiger solen af havets skød,
luft og bølge blusser i brand, i glød;
hvilken salig jubel, skønt alt er tyst,
medens lyset lander på verdens kyst.
2. Jeg vil ånde luften i fulde drag
syngte Gud en sang for den lyse dag,
takke ham, at morgnen mig end er sød,
at mig dagen fryder, trods synd og død.
3. Takke ham, som gav mig, når sol står op,
selv at føle morgnen i sjæl og krop,
at al mørkhed svinder og sjæleve,
blot jeg trygt vil sige: Din vilje ske !
4. O, at jeg tør favne dig skære dag,
kalde dig med navne, min sjæls behag
alle gode navne som bedst jeg ved:
Moder, søster, elskte: min kærlighed !
5. Lysvæld bag ved lysvæld i himlen ind,
did, hvorfra den kommer nu, morgnens vind,
ret som om det ånded af lyset ud -
o du milde Fader, min skaber, Gud !
6. Lad mig nu kun drage ad natmørkt hav,
lad mig ikkun stævne imod min grav;
livets Gud mig skærmer, jeg er hans barn,
ud hans hånd mig river af dødens garn.
7. Se, da stiger solen af hav på ny,
alle dødens skygger for evig fly,
o for sejersjubel, for salig lyst:
Lyset stander stille på livets kyst !

1. Jeg er træt og går til ro,
lukker mine øjne to
Fader, se med kærlighed
til mit ringe leje ned !
2. Har i dag jeg, kære Gud,
syndet imod dine bud,
vær mig nådig, vær mig god,
slet det ud for Jesu blod !
3. Se, o Herre, til os ind,
os, som har det samme sind,
sæt, o Gud, din englehær
om al verden fjern og nær !
4. Stå de syge hjerter bi,
luk de trætte øjne i,
giv os alle fred og ro
i vor Herres Jesu tro !

Musik: fra Cantata nr. 156 af J.S.Bach
"Ich steh` mit einem Fuss im Gräbe"

Ulf Jeppesen, Violin
Anette Kjær, Orgel

7. Så rejse vi til vort fædreland,
der ligger ej dag i dvale,
der stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale,
så frydelig der til evig tid
med venner i lys vi tale.